

РЕШЕНИЕ

№ 1560

гр. Плевен, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Ана Ив. Илиева

при участието на секретаря ВЕЛИСЛАВА В. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от Ана Ив. Илиева Гражданско дело №
20234430104052 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод на депозирана от
„***“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. *** срещу Г.
Л. Д. с адрес гр. *** и В. Г. П. с адрес гр. *** иск с правно основание чл.439
ГПК да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ищецът
не дължи на ответниците сумата от 2726.26 лева, за която е издаден
изпълнителен лист от 27.06.2023 г. от ПлРС, за събирането, на която е
образувано изпълнително дело № 20238140400308 по описа на ЧСИ В..

Твърди се в обстоятелствената част на ИМ, че с решение по гр.д. №
2694/2022 г. по описа на ПлРС и решение № 231 от 17.05.2022 г. по описа на
ОС В.Т. по в.гр.д. № 149/2023 г. по описа на съда ищцовото дружество е било
осъдено да заплати на ответниците сумите по образуваното дело. Излага, че
ищцовото дружество, съобразявайки окончателния съдебен акт е платило
дължимата сума по банковата сметка, която ищите са посочили в исковата
си молба в изпълнение на чл. 127, ал. 4 ГПК. Сочи се, че плащането било
извършено на 22.05.2023 г. Твърди се, че въпреки доброволното плащане,
ищите са поискали и са се снабдили с изпълнителен лист на 27.06.2023 г.,
въз основа на който ЧСИ Н. В. образувала изп.д. № 20238140400308. Излага
се, че дружеството получило ПДИ, в която общия размер на дълга, в т.ч.
лихви и разноски по изпълнението бил определен на 4 043.06 лева. Соци се,
че в същия размер на 06.07.2023 г. бил наложен заповед на банковата сметка на
„***“ ООД, а поради наличието й, същата била наредена в полза на ЧСИ.
Твърди се, че и понастоящем тези парични средства не са му върнати.
Навежда доводи, че извършеното доброволно плащане на 22.05.2023 г.
представлява обстоятелство, което е настъпило след приключване на

съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Поради което моли съда да уважи предявения иск и да му присъди разноски.

В проведеното по делото о.с.з. процесуалния представител на ищеца моли съда да уважи предявения иск като основателен и доказан и да му присъди разноски. Сочи, че основния спор по делото е дали е следвало ищецът да уведоми ответниците за извършеното от него плащане. Счита, че такова задължение не съществува за ищеца, тъй като плащането е постъпило по банковата сметка на ответниците, посочена в разглежданото преди това гражданско дело. Твърди, че за ищеца ще съществува задължение да уведоми ответниците само, ако е пратено чрез пощенски запис.

В нарочни писмени бележки процесуалния представител на ищеца моли съда да уважи предявения иск. Сочи, че съгласно разпоредбата на чл.75, ал.3 ЗЗД плащането се счита за извършено при заверяване на сметката на кредитора, а дълга – погасен. Счита, че същото представлява необорима презумпция. Счита за неоснователни доводите на ответниците, че са образували изпълнителното дело, поради неплатена законна лихва, тъй като в този случай е следвало да образуват същото само за нея, а не за целия дълг. За ирелевантни към предмета на доказване счита и доводите на ответниците, че не са обжалвали действията на публичния изпълнител.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал отговор. Не оспорват факта, че с влязло в сила решение № 1513/19.10.2022 година по гр.д. 2694/2022 г. по описа на ПЛРС ищецът е осъден да заплати на ищеца процесните суми, както и, че след влизане на решението в сила са се снабдили с изпълнителен лист по делото за да съберат вземанията си, тъй като до този момент никой и по никакъв начин не ги бил уведомил, че на 22.05.2023г. е извършено плащане по банкова сметка посочена в исковата молба. Сочи се, че на 12.07.2023 г. ответницата е била уведомена по електронната ѝ поща от ЧСИ Н. В., която ѝ изпратила възражения от страна на пълномощника на „***“, в които се твърдяло, че е извършено плащане по решението. Излага, че чак тогава тя направила справка по банковата си сметка и установила, че е налице направено плащане от ищеца, за което незабавно уведомила ЧСИ. Сочи се е направено плащане само на сумата от 2,727.26 лева, която представлявала сбор от главница и лихва по чл. 86 от ЗЗД, както и направените разноски. Твърди, че ищцовото дружество не е платило лихвата, за която е осъдено считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното плащане. С оглед на изложеното намира, че не е изпълнено задължението на ищеца относно лихвата към датата на плащане на главницата. Излага, че причина за завеждане на изпълнителното дело е обстоятелството, че ищцовото дружество не е уведомило ответниците за направеното плащане, както и, че не е платена цялата сума -дължимите лихви. Сочи, че с разпореждане от 12.07.2023 г. ЧСИ Н.В. е уведомила страните по изпълнителното дело, като е преизчислила задължението по него, като сумата от 171.04 лева представлявала законна лихва върху главниците от

18.05.20222 год. До 22.05.2023 год.; 90 лева обикновена такса по изп. дело, 400 лева адвокатски хонорар, намален съгласно Наредба № 1, сума от 68.52 лева такса по т.26 ТТРЗЦСИ, сума от 1,20 лв. разноски или общо 730.76 лева. Твърди, че действията на ЧСИ не са обжалвани. Излага, че ответницата е уведомена, че дело № 308/2023 година е приключило с изплащане на сумата 571.04 лева , за което е уведомен и длъжника.Сочи, че от направената справка по изпълнително дело се установило, че разликата между сумата от 571.04 лева до сумата от 4048.83 лева ЧСИ В. е върнала на банковата сметка на длъжника. Поради изложеното моли съда да отхвърли предявения иск и да им присъди разноски.

В проведеното по делото о.с.з. процесуалния представител на ищеца моли съда да отхвърли предявения иск. Счита, че същия е недопустим, тъй като ищецът нямал правно основание да води същия. Соци, че действително спора е относно факта, че ответниците не са уведомени за направеното плащане. Твърди, че в настоящия случай не е налице недобросъвестно отношение и немърливо изпълнение от страна на ответниците, тъй като те на са били длъжни да следят наличността по сметките си. счита, че в този смисъл правилно са се снабдили с изпълнителен лист. Излага, че ответниците са разбрали за извършеното плащане едва след връчване на ПДИ на ищеца, поради което и по изпълнителното дело е изменен остатък от главницата. Счита, че в този случай ищеца е следвало да обжалва действията на ЧСИ. Ако съдът приеме, че предявения иск е допустим, то счита същия за неоснователен, тъй като ищецът не е уведомил ответниците за извършеното плащане.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна:**

Видно е от представения по делото из. лист №464/27.06.2023 г., издаден по гр.д. №2694/2022 г. по описа на ПлРС, че ищецът е осъден да заплати на ответниците по делото процесната сума, представляваща главница, лихва и сторените разноски по същото.

Установява се, че с ПДИ от 04.07.2023 г. по из.дело №308/2023г. по описа на ЧСИ Н. В., че на ищецът е отправена ПДИ да заплати на ответниците сумата, за която е издаден процесния изпълнителен лист и сторените в изпълнителното производство разноски.

От представеното по делото преводно нареждане от 22.05.2023 г. се установява, че ищецът е заплатил на един от ответниците, по негова банкова сметка сумата от 2727,26 лева.

Приобщено по делото е и извлечение от ел. поща на ищеца по делото, от което се установява, че *** АД го е уведомил, че по негова сметка е наложен запов за сумата от 4047,10 лева.

Изискано като доказателство по делото е и копие на из.дело №308/2023г. по описа на ЧСИ Н. В., от което се установява, че: по молба на

ответниците въз основа на процесния изпълнителен лист е образувано изпълнителното дело; че е наложен запор върху банкова сметка на длъжника; че на длъжника е изпратена ПДИ.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достига до следните **правни изводи**:

С оглед наведените твърдения в ИМ съдът приема, че е сезиран с иск с правно основание чл.439 ГПК. Искът по чл.439 ГПК е способ за защита на длъжника срещу материалната незаконосъобразност на изпълнението, той е отрицателен установителен и има за предмет предприето от длъжника оспорване на изпълнението по образувано срещу него конкретно изпълнително дело. Надлежни страни по него са длъжникът и вискателят в изпълнителното производство.

По допустимостта:

Съдът следи служебно за правният интерес от предявения отрицателен установителен иск. Ищецът основава иска си на обстоятелства, настъпили след приключване на гражданското дело, по което е издадено изпълнителното основание, следователно допустимостта на същия произтича от разпоредбата на чл. 439, ал.2 ГПК. Длъжникът в изпълнителното производство има интерес да установи, че не дължи сумите по изпълнителния лист, тъй като с положително решение по отрицателния установителен иск би могъл да постигне прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал.1, т.7 ГПК /каквото е и към настоящия момент, поради липса на нарочен акт от ЧСИ за прекратяване на същото/. С оглед на изложените в исковата молба твърдения, че вземането е погасено чрез плащане преди издаване на изпълнителния лист срещу длъжника съдът намира, че ищецът има правен интерес да води настоящия иск за сумите, присъдени с издадения изпълнителен лист.

По отношение на основателността на иска:

Ищецът носи доказателствената тежест да докаже, че е налице висящо изпълнение срещу него, образувано от ответника, за процесната сума, че е налице новонастъпил /след приключване на ч.гр.д. №2694/2023 г. по описа на ПлРС / факт с правопогасяващ ефект за задълженията по изпълнителното дело.

В случая ищецът твърди, че е налице новонастъпил юридически факт – платена сума по издадения изпълнителен лист преди образуване на изпълнителното производство. В случай, че това бъде установено, то ответникът следва да установи собствените си правоизключващи възражения.

Страните не спорят, поради което са и отделени като безспорни фактите, че: ответниците по делото са образували изпълнително дело 308/2023 г. за събиране на процесната сума, както и, че ищецът не е уведомил ответниците за направеното от него плащане.

Спорно по делото е дали ищецът е следвало да уведоми ответниците по

делото за извършеното от него плащане.

В случая задължението на ищеца е парично. Съществуват различни начини на плащане - плащане в брой /например чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка или плащане в брой срещу издаване на касов бон/, безкасово плащане чрез платежни операции, чието изпълнение налага заверяване/задължаване на платежна сметка, като плащането чрез който и да е от посочените начини погасява вземането на кредитора. Когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, същото се смята за извършено с постъпване на сумата по сметката на кредитора, което практически се извършва чрез заверяване на сметката /в този смисъл решение № 216 от 27.11.2012 г. на ВКС по т.д. № 882/2011 г. на ВКС, II т.о./. В тази насока са разпоредбите на чл. 305 ТЗ, според която със заверяване на сметката на кредитора плащането се смята за осъществено, както и на чл. 75, ал.3 ЗЗД, когато плащането става чрез задължаване и заверяване на банкова сметка, чрез заверяване на сметката на кредитора. В случая се касае за парично задължение, което е погасено чрез плащане по банковата сметка на кредитора. Същото се смята за извършено с постъпване на сумата по сметката на кредитора, което на практика се извършва чрез заверяване на сметката му. Следователно извършеното плащане на дължимата сума по банковата сметка на ответника В. П. има погасителен ефект, като според настоящия съдебен състав ирелевантно е кога ответникът е узнал за извършеното плащане.

С цел пълнота на изложението съдът намира, че следва да отбележи, че длъжникът не е длъжен да уведомява кредитора за извършеното в негова полза плащане - такова уведомяване се изисква единствено в случаите на изпадане на кредитора в забава, когато, за да се освободи от задължението си длъжникът следва да внесе парите в банката по местоизпълнението и да уведоми кредитора за това. В случая плащането е извършено на 22.05.2023 г. - една седмица след влизане в сила на решението, постановено по гр.дело № 2694 по описа на ПЛРС за 2022 г. - на 17.05.2023 г., с което ищецът е бил осъден да заплати процесната сума, следователно плащането е не само преди образуване на изпълнителното дело - на дата 03.07.2023 г., но и преди издаване на изпълнителния лист - на дата 27.06.2023 г.

Съдът намира за неоснователно твърдението на процесуалния представител на ответниците, че същите са образували из. дело поради факта, че ищецът не е платил дължимата законна лихва. Ако целта на ответниците е била събиране на същата, а не на цялата сума, то те са щели да образуват из. дело само за нея, а не и за цялата сума.

За ирелевантно съдът намира възражението на процесуалния представител на ищеца е могъл да обжалва действия на съдебния изпълнител и по този начин да стори по – малко разноси, тъй като начина на защита е избор на всяка една страна

Предвид изложеното съдът приема, че към датата на депозиране на исковата молба вземането на ответниците е погасено чрез плащане, поради

което предявеният иск е основателен и като такъв следва да бъде уважен.

На основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в общ размер на 663,50 лева, от които държавна такса в размер на 93,50 лева и адвокатско възнаграждение, в размер на 570 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните на основание чл.439 ГПК, че „****“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. ***, представлявано от С. А. **НЕ ДЪЛЖИ НА** Г. Л. Д. ЕГН ***** с адрес гр. *** и В. Г. П. ЕГН ***** с адрес гр. *** сумата от 2726.26 лева, за която е издаден изпълнителен лист от 27.06.2023 г. от ПлРС, за събирането, на която е образувано изпълнително дело № 20238140400308 по описа на ЧСИ В., **КАТО ПОГАСЕНА ЧРЕЗ ПЛАЩАНЕ ПРЕДИ ОБРАЗУВАНЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО ДЕЛО.**

ОСЪЖДА Г. Л. Д. ЕГН ***** с адрес гр. *** и В. Г. П. ЕГН ***** с адрес гр. *** да заплати на „****“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. ***, представлявано от С. А., сумата от 663,50 лева, представляващи сторените по делото разноски, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ПлОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____